

Uğur Meydan, Gümüşhane’de Yaşlı Bir Teyzenin Belediye’den İsteğini Yazdı

UĞUR MEYDAN

Bugün, Gümüşhane’nin yıllardır bilinen ama pek dile getirilmeyen bir gerçeğini yeniden hatırladım. Bu hatırlatma, 70-75 yaşlarında şirin mi şirin bir teyzemizden geldi. Onun söyledikleri, bir gerçeğin altını çizerken, üzerimize de bir nevi vicdani bir yük bıraktı.

Akşamüstü, çarşıya inmem gerekiyordu. Trafik yoğunluğu ve araç parkı sorunundan dolayı, bu kez şahsi aracım ile değil, toplu taşıma ile gitmeye karar verdim. Bu benim için alışıldık bir durum değil; belki de bu yüzden Allah’ın işi deyip durakta bekleyen o teyzemle karşılaşmam gerekiyormuş.

Durakta dolmuş beklerken, teyzemle lafa daldık. Nereli olduğumu, ne iş yaptığımı sordu. Öğretmen olduğumu öğrenince, gözlerimin içine bakarak şöyle dedi:

“Öğretmensin ya, söyle bakayım, bu mahalleye neden belediye otobüsü gelmez? Hepimizin arabası yok, garibanın dolmuş parası var mı diye düşünen var mı? Bu belediye sadece derenin kenarındaki milletin mi? Biz yokuşta oturuyoruz diye mi böyle?”

Bu sorular, sarsıcı bir tokat gibiydi. Ne diyeceğimi bilemedim. Teyzenin içten sözleri karşısında sadece, “Teyzeciğim, dur bekle. Dolmuşu kaçırdık herhalde, evin önünden arabayı alayım, seni nereye istersen götürüyüm,” diyebildim. Aracı getirdim, dediği yere doğru giderken, içim içimi yedi. Yol boyunca düşündüm ve teyze haklıydı. Ona, “Söz veriyorum, söylediklerini yetkililere soracağım ve cevaplarını öğreneceğim,” dedim. Ancak aldığım cevap pek iç açıcı değildi: “He oğlum, he. Sen de bulursun cevabı.”

Peki gerçekten bu cevapsızlığın sebebi ne? Karaer, İnönü, Oltanbey, Çamlıca, Yeni Mahalle ve daha saymadığım pek çok mahalleye neden belediye otobüsü gitmiyor? Haklı gerekçeler olabilir. Ancak madem bu hizmet verilemiyor, neden 65 yaş üstü, gazi ve şehit yakınları, engelliler gibi imtiyazlı vatandaşlarımız, bu güzergâhlardaki toplu taşıma araçlarında bu haklardan yararlanamıyor?

Bu soruların yanıtlarını bulmak ve bu teyzeye hakkını teslim etmek artık boynumuzun borcu. Bu sadece bir ulaşım meselesi değil; bu bir vicdan ve eşitlik meselesi. İnşallah cevabını hep birlikte buluruz.